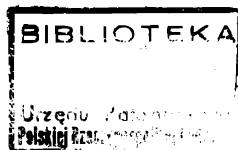

Warszawa, 8 lutego 1934 r.

E21d 11/28

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 19262.

Wacław Targosz
(Brzeszcze, Polska).

Kl. 5 c. 9/30.

5c 11/28

Belka do rozluźniania kaszt kopalnianych.

Zgłoszono 8 lipca 1932 r.
Udzielono 21 października 1933 r.

Znane są belki, wykonane ze stali, które służą do rozluźniania kaszt kopalnianych przy odbudowie ścianowej i które składają się z dwóch par części, przylegających do siebie płaszczyznami pochyłymi, tworząc graniastosłup. Każda para tych części połączona jest ze sobą zapomocą klinów, przeprowadzonych w kierunku podłużnym belki, przyczem w celu rozluźniania połączenia kliny muszą być przesunięte w górę siłą uderzenia zdołu. Przy pokładach ze słabym stropem a zwłaszcza z przerostami końce klinów, wystające nazewnątrz belki, zostają zasypywane; w celu rozluźniania połączenia względnie uzyskania miejsca przy działaniu młotkiem konieczne jest więc usunięcie gruzu lub przerostu, co wymaga

wiele czasu. Oprócz tego przesuwanie klina w górę jest zmudne, a przy zesuwanie się górnej części po rozluźnieniu połączenia wzdłuż części dolnej część górna natrafia na klin, a więc na płaszczyznę o małym nachyleniu i zatrzymuje się na niej. Z tego powodu zupełne rozluźnienie kaszt nie jest możliwe.

Wynalazek niniejszy zapobiega tym wadom zapomocą połączenia górnej i dolnej części belki klinem, który przeprowadzony jest w poprzek dolnej części belki i obraca się wewnątrz niej tak, iż przy dokonaniu połączenia obu części wsuwa się on w odpowiedni otwór części górnej.

Siła, potrzebna do wybicia klina, musi działać zgóry nadół, wskutek czego jest sku-

tecniejsza (w porównaniu do działania siły zdołu). Jest to bardzo ważne, zwłaszcza w niskich pokładach.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia w widoku z przodu dwa końce belki, służącej do rozluźniania kaszty, fig. 2 — końce belki w widoku od strony wewnętrznej, fig. 3 — dolną część belki w rzucie poziomym, a fig. 4 — jej górną część w rzucie poziomym.

Belka składa się z dwóch części 1 i 2, przylegających do siebie płaszczyznami ukośnami 3. W dolnej części 2 przechyla się koło czopa 4 klin 5, który umieszczony jest w poprzek belki i którego rękojeść 6 wystaje nazewnątrz. Rękojeść ta może być dowolnie przedłużona, zależnie od potrzebnej siły do rozluźniania belek.

Przy pochyleniu klina w górę z odpowiedniego otworu pochyłej ścianki części 2 klin wsuwa się do otworu 7 pochyłej ścianki części 1 i łączy obie części ze sobą. Części 1 i 2, połączone ze sobą płaskownikami 8, stanowią jedną belkę rozluźniającą. Zależnie od wymiarów kaszty stosuje się taką długość płaskowników, aby wraz z długościami części 1 i 2 odpowiadały one długości stawianej kaszty. Nasadka 9 górnej części 1, wsuwająca się w wycięcia 10 dolnej części 2, zapobiega przesuwaniu części górnej w poprzek przy oddziaływaniu na nią ciężaru stropu.

W celu rozluźnienia kaszty uderza się w rękojeść 6 zgóry, przyczem klin 5 pochyla się wdół i wsuwa się we wnętrze części 2. Pod działaniem ciężaru stropu górna część 1 ześlizguje się na całej powierzchni i opada na spąg pokładu, ponieważ belki rozluźniające ułożone są na drewnianych belkach,

a więc w pewnej wysokości od spągu pokładu. Występ 12 służy do uderzania młotem, w razie gdyby górna część 1 nie ześlizgnęła się po części 2 po rozluźnieniu tychże. Łańcuch 11, przymocowany zarówno do części 1, jak też części 2, utrzymuje obie te części stale w połączeniu ze sobą.

Przed składaniem kaszty utrzymuje się części 1 i 2 i belki w połączeniu, przetykając zatyczkę 13, utrzymującą klin 5 w górnym t. j. sprzęgającym położeniu tak długo, aż kaszta zostanie ustawiona i gdy strop naciska.

Belki mogą być wykonane z używanych szyn kolejowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Belka do rozluźniania kaszt, składająca się z dwóch części przylegających do siebie płaszczyznami ukośnami, znamienna tem, że w poprzek dolnej części (2) umieszczony jest wahliwy klin (5) wsuwany przy obrocie w górę w otwór (7) części górnej (1) tak, aby przy uderzeniu klina zgóry tenże wpadł w wycięcie części dolnej, dzięki czemu część górna pod działaniem ciężaru stropu ześlizguje się wzdłuż powierzchni pochyłej części dolnej.

2. Belka według zastrz. 1, znamienna tem, że jedna część posiada nasadkę (9), wsuwaną w wydrążenie (10) części drugiej.

3. Belka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że czop (4) koło którego waha się klin (5), jest równoległy do płaszczyzny ślizgowej.

Wacław Targosz.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

